Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Min Tidsalder [Skandinavien]

Citation: Blicher, Steen Steensen: ”Udvalgte værker”, i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 331. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich07-shoot-idm139805837618208/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Lindesnæs. Det gamle stærke Kjoleskjød har Svithiod riet til sit; især det andet, som vi vedd, Moskoviten rev af. – Ikke fordi jeg troer, at Syningen vil gaae op; men den synes mig dog ikke fuldkommen durabel. Og tilmed er der Forskjæl paa Tøjet, saa vel hvad Couløren som Vævningen angaaer.

Men lad os nu see lidt nøjere til! Vor Halvbroder deroppe bruger Storsting - eller som det hedder paa norsk: Storthing. Det er ikke saa avet. Mestere og Svende ere ret flittige, og gjøre solid Arbejde paa dette deres Laugshuus. Der forefalder jo, som man let kan vide, en Smule Skjænderie nu og da; men det forfrisker, og jager Ole Lukøje bort – „hvorhen saa?" (Der veed vi nok, men vi snakke ikke om det).

Forskjæreren har ellers sin haarde Nød med disse uregjerlige Burscher: Kellgrens „Byxor" ville de nu slet ikke trække paa, men hellere klæde sig som Magnus Barfod. Og jeg skal aldrig nægte: at saadan Dragt jo er friere og mere bequem. – Jeg vil ønske: at den stedse maae baade passe og klæde dem, og at – jah! det er vel formeget at ønske – at Vi hernede kunde tage vore Moder deroppefra; om der ogsaa skulde være lidt Forandring paa Snittet.

God Morgen! I Norske!

„God Nat! I Danske! Og drømmer behageligt!"

Danmark! Mit Fødeland! Mit Fædreland! Mine Øjne løbe over, mit Hjerte bløder, ved at tænke paa din langsommelige Vanskjæbne.

Han, hvem Mülhausens Øxe skilte ved et dygtigt Hoved derude paa Østerfælled, havde sagtens repareret og tilbygget noget mere, end han fik Lov til; men han kom for tidlig – og Vi her komme altid for sildig; Noget gjorde han, ikke saa lidt, og det er endnu at see, men naar saadanne gode Hoveder som Luxdorph og Suhm hjalp til at skille ham ved sit, hvad skulle vi saa sige? Inte andet: end hvor i et Land det Resolute mangler, der hersker det Absolute. – Prosit!

Men herinde var dog noget herligt Absolut, fremstræbende, fremdrivende; en god Genius, som det hedder, der foer ind i Hjernen paa een efter den anden Statsmand – og sommetider i flere paa eengang, thi slige Aander ere delelige.

Fra Skafotter paa Østerfælled opsvang sig, en Phønix, det forynge-de Danmarks Skytsaand. Fæstebreve og Pergamentsbreve finge begge nyt og lige godtkjøbs Stempel.

Da den wittenbergske Morten havde knækket den frygtelige